

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΕΠ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

8η Μαρτίου: Παγκόσμια Ημέρα για τα Δικαιώματα των Γυναικών
Συμμετοχή στις κινητοποιήσεις σε όλα τα νησιά που εδρεύει το Πανεπιστήμιο Αιγαίου

7 Μαρτίου 2022

Η 8η Μάρτη είναι η Παγκόσμια Ημέρα για τα δικαιώματα των γυναικών. Σήμερα γιορτάζεται εν μέσω ιμπεριαλιστικών πολέμων και μαζικών μεταναστεύσεων, κοινωνικής και πολιτικής κρίσης που εντείνει τις ανισότητες και καταπατά τα δικαιώματά τους. Είναι μια μέρα στοχασμού που αποτίει φόρο τιμής στους ματωμένους αγώνες των γυναικών στα εργοστάσια του βιομηχανικού καπιταλισμού ενάντια στη βία και την εκμετάλλευση. Αγώνες που πέτυχαν θεμελιακά δικαιώματα ψήφου και στοιχειώδους αξιοπρέπειας που στο νεοσύστατο τότε κράτος της Ελλάδας ξεκινούν με την πρώτη απεργία των εργατριών στο εργοστάσιο υφαντουργίας Ρετσίνα στον Πειραιά το 1892 ενώ σε πολλές πόλεις της Ελλάδας καπνεργάτριες και εργάτριες στην υφαντουργία πραγματοποίησαν μεγάλες απεργίες με κορύφωση τον Μάη του 1936 στην Θεσσαλονίκη όπου συμμετείχαν χιλιάδες εργάτριες στις μεγάλες απεργίες.

Η 8 Μάρτη είναι μια μέρα αφύπνισης και εγρήγορσης για τη θέση των γυναικών σήμερα, που παρά τις θεσμικές κατοχυρώσεις, είναι αντιμέτωπη με διακρίσεις, αποκλεισμούς και βία λόγω φύλου. Καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων των Γυναικών μετά από την πρόταση της αγωνίστριας του εργατικού κινήματος Κλάρας Τσέτκιν στο 2ο Διεθνές Σοσιαλιστικό Συνέδριο Γυναικών στην Κοπεγχάγη (Αύγουστος 1910) για τις 19 Μαρτίου 1911 ενώ το ίδιο χρόνο στις 25 Μαρτίου δολοφονήθηκαν από μία πυρκαγιά σε εργοστάσιο όπου ήταν κλεισμένες 140 εργάτριες στη Νέα Υόρκη. Η ημέρα ορίστηκε τελικά στις 8 Μαρτίου το 1914 από τις φεμινιστικές κινήσεις στο Βερολίνο για το δικαίωμα στην ψήφο και από την μεγάλη εξέγερση των γυναικών λίγο πριν την μπολσεβίκικη επανάσταση στην Πετρούπολη στις 8 Μάρτη του 1917. Από τότε γιορτάζεται σε πολλές χώρες του κόσμου, σε πολλές από τις οποίες είναι αργία ή γίνεται γενική απεργία. Το 1977 θεσμοθετήθηκε τελικά από τον ΟΗΕ ως παγκόσμια μέρα της γυναίκας.

Στην Ελλάδα, κάτω από την πίεση των κοινωνικών αγώνων οι εγγράμματες γυναίκες ψηφίζουν το 1934 ενώ για πρώτη φορά ψηφίζουν όλες οι γυναίκες στην κυβέρνηση του βουνού το 1944 (ΕΑΜ). Μόνο το 1952, με τον νόμο 2151, οι γυναίκες αποκτούν πλήρη εκλογικά δικαιώματα. Στο Σύνταγμα του 1975 αναγνωρίστηκε τελικά η ισότητα των φύλων, αφού προηγουμένως κατά την επτάχρονη δικτατορία του 1967-1974 απαγορευόταν η λειτουργία των γυναικείων οργανώσεων.

Σήμερα, στη χαραυγή του 21ου αιώνα, οι γυναίκες βιώνουν καθεστώς ανασφάλειας τόσο στο σπίτι όσο και στους χώρους εργασίας. Καθημερινά φαινόμενα, όπως η βία της εργοδοσίας, η απόλυση, η σεξιστική συμπεριφορά, η ενδοοικογενειακή βία, το τράφικινγκ κ.α. δείχνουν ότι η «ισότητα των δύο φύλων» παραμένει ζήτημα πρώτης γραμμής και στις μέρες μας. Τα πρότυπα γυναικών που προβάλλονται στα Μ.Μ.Ε. αλλά και τα πρότυπα που κυριαρχούν στην κοινωνία που ζούμε διαιωνίζουν την ανισότητα των δύο φύλων. Είναι πλέον φανερό, ότι η βία εις βάρος των γυναικών εμφανίζεται και ενισχύεται πάνω στο έδαφος των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην κοινωνία, ως απόρροια της συνείδησης και των αντιλήψεων που αυτές οι εκμεταλλευτικές σχέσεις δημιουργούν και των προτύπων που καλλιεργούν και αναπαράγουν. Από την άλλη μεριά, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιφυλάσσει για τη γυναίκα μια διαρκή χειροτέρευση της θέσης της με την κατάργηση όλων των δικαιωμάτων γύρω από τη μητρότητα και την εργασία με μέτρα όπως η εξίσωση προς τα πάνω των ορίων ηλικίας με

τους άνδρες, ευελιξία στην εργασία, κατάργηση της απαγόρευσης απόλυσης εγκύων.

Ταυτόχρονα, οι γυναίκες γίνονται όλο και πιο συχνά θύματα σεξιστικών επιθέσεων και παρενοχλήσεων ακόμη και δολοφονιών. Αυτά δεν αφορούν μόνο την εργαζόμενη γυναίκα στο χώρο εργασίας της. Αφορούν την νοικοκυρά κλεισμένη μέσα στους τοίχους, την άνεργη, τη μετανάστρια, τη φοιτήτρια, τη σύζυγο, τη σύντροφο, την κόρη και πολλές άλλες γνωστές ή άγνωστες γυναίκες που καθημερινά κακοποιούνται από τους ίδιους τους συζύγους και συντρόφους τους ή δολοφονούνται στη Μεσόγειο και στο πέρασμα των συνόρων.

Ο Σύλλογος μας καλεί σε συμμετοχή στις κινητοποιήσεις την 8 Μαρτίου ως μια μόνο συμβολική χειρονομία στράτευσης στην αφύπνιση ενάντια στην κυριαρχία των έμφυλων στερεοτύπων, βασικά ιδεολογικά εξαρτήματα του καπιταλιστικού συστήματος που άδηλα αλλά πραγματικά παράγουν τις συνθήκες για βία και αδικία σε βάρος των γυναικών.